

Startside>Pengekrav>Sikring af aktiver under en kravprocedure i et EU-land

Sikring af aktiver under en kravprocedure i et EU-land

Cypern

1 De forskellige typer retsmidler

A. En ret kan under udøvelse af sin civile kompetence udstede et foreløbigt forbud, endeligt forbud eller påbud eller udpege en bestyrer i alle sager, hvor det vurderes at være rimeligt eller hensigtsmæssigt, også selv om der ikke er søgt eller givet erstatning eller andre retsmidler. Der udstedes ikke et foreløbigt forbud, medmindre retten har fundet det godtgjort, at der er et alvorligt anliggende, den skal tage stilling til i retsmødet, at der er mulighed for, at sagsøger er berettiget til oprejsning, og at det, medmindre der udstedes et foreløbigt forbud, vil være vanskeligt eller umuligt senere at øve retfærdighed (artikel 32, stk. 1, i lov nr. 14/1960 om domstolenes virke, med senere ændringer).

B. På et hvilket som helst tidspunkt i løbet af et civilt søgsmål, der er anlagt ved en ret, kan retten udstede et påbud om beslaglæggelse, sikring, forvaring, salg, tilbageholdelse eller inspektion af den ejendom, der er genstand for søgsmålet, eller et påbud, der skal forhindre, at den pågældende person eller ejendom, medmindre påbuddet udstedes, lider tab eller skade eller en skadelig virkning i perioden frem til afsigelse af en endelig dom om et anliggende, der berører den pågældende person eller ejendom, eller frem til fuldbyrdelsen af dommen (kapitel 6, artikel 4, stk. 1, i den civile retsplejelov). Formålet med et påbud, som udstedes i henhold til denne bestemmelse, er at beskytte den ejendom, der er genstand for søgsmålet, under sagen, eller indtil dommen fuldbyrdes (ved at udstede de specifikke påbud, der henvises til).

C. En ret, ved hvilken der er anlagt et civilt søgsmål om gældsinddrivelse eller erstatning, kan på et hvilket som helst tidspunkt efter anlæggelsen af søgsmålet træffe afgørelse om, at sagsøgte ikke skal kunne afhænde så meget af den faste ejendom, der er registreret i dennes navn, eller som denne har ret til at blive registreret som ejer af, efter rettens skøn, at sagsøgers krav og sagsomkostningerne ikke kan dækkes. Påbuddet udstedes ikke, medmindre retten har fundet det godtgjort, at der er grundlag for sagsøgers søgsmål, og at sagsøger efter salg eller overdragelse af ejendommen til tredjemand ikke vil kunne fuldbyrde rettens eventuelle dom (kapitel 6, artikel 5, stk. 1 og 2). Denne artikel finder anvendelse på søgsmål om gældsinddrivelse eller erstatning og giver mulighed for at udstede påbud vedrørende fast ejendom, som er registreret i sagsøgtes navn, eller som sagsøgte har ret til at blive registreret som ejer af. Den har til formål at indefryse fast ejendom, indtil der afsiges dom til fordel for sagsøger.

Rettens beføjelse i afsnit A ovenfor er klart bredere end den, som er beskrevet i afsnit B og C, og omfatter rettens generelle kompetence til at udstede foreløbige forbud. I afsnit B og C beskrives de forskellige typer forbud, som retten kan udstede.

Ifølge højesterets retspraksis er den generelle beføjelse, der er omhandlet i afsnit A (artikel 32 i lov om domstolenes virke), bred og giver mulighed for udstedelse af et foreløbigt forbud over ejendom, som ikke er genstand for hovedsagen. Ifølge retspraksis har Cyperns domstole i medfør af artikel 32 i lov om domstolenes virke beføjelse til at foretage arrest (*Mareva injunctio*) for at indefryse aktiver (pengeværdier eller løsøre), hvis det er inden for rettens kompetence, for at forhindre, at de fjernes fra den pågældende retskreds eller afhændes.

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler**2.1 Procedure**

Anmodninger om et foreløbigt forbud kan indgives på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af proceduren i forbindelse med et verserende civilt søgsmål.

Proceduren for indgivelse af anmodningen er reguleret af de civile retsplejeregler. Hvis sagsøger anmoder om foreløbige retsmidler for sent, skal retten tage højde for dette.

I henhold til cyprisk lov er det muligt at udstede et foreløbigt forbud uden at informere den anden part (ex parte, se kapitel 6, artikel 9 i den civile retsplejelov). Dette sker kun i ekstraordinære tilfælde, og det er en betingelse, at der skal være tale om en hastesag, for at retten udøver sit skøn uden at høre den anden part. Retten anvender dette princip strengt. Konsekvenserne af, at sagsøger ikke giver væsentlige oplysninger, er også store i forbindelse med ensidige (ex parte-) anmodninger om et foreløbigt forbud.

Et foreløbigt forbud, som udstedes ensidigt, træder i kraft umiddelbart efter at være blevet forkyndt for sagsøgte, men kan henvises til retten så hurtigt som muligt efter forkyndelsen, således at sagsøgte får lejlighed til at erklære, hvorvidt denne har indsigelser mod forbuddet. En tredjemand, som berøres direkte af forbuddet, kan også anmode retten om at blive hørt. Hvis sagsøgte gør indsigelse mod forbuddet, vil retten afholde en høring for at afgøre, hvorvidt forbuddet skal opretholdes, annulleres eller ændres. Hvis det annulleres, har sagsøger ret til at henvende sig til retten igen, forudsat at de væsentlige omstændigheder i sagen har ændret sig. Det bør også bemærkes, at det er udtrykkeligt fastlagt i lovgivningen, at retten i alle sager, hvor der udstedes et foreløbigt forbud efter en ensidig (ex parte-) anmodning, kræver, at sagsøger stiller sikkerhed som garanti for eventuelle tab, som sagsøgte måtte lide. Retten fastsætter beløbet for denne sikkerhed. Ifølge retspraksis har retten ikke beføjelse til at udstede forbuddet, medmindre sagsøger selv stiller sikkerhed. Det er naturligvis muligt i stedet at udstede det foreløbige forbud på grundlag af en anmodning med meddelelse til den anden part. I det tilfælde overvejer retten imidlertid ikke, om sagen er en hastesag.

2.2 De vigtigste betingelser

Det er rettens afgørelse, om der skal udstedes et foreløbigt forbud. Der er tre betingelser, der skal opfyldes for at udstede det ønskede forbud, som tager udgangspunkt i, hvorvidt det er hensigtsmæssigt.

det er et alvorligt anliggende, der skal behandles (det er tilstrækkeligt at angive en omtvistelig formodning)

der synes at være sandsynlighed for, at sagsøger vil vinde sagen (åbenlys mulighed for at vinde sagen/for at sagsøger er berettiget til oprejsning)

det vil være vanskeligt eller umuligt senere at øve retfærdighed uden at udstede forbuddet (hvorvidt den til sagsøger tilkendte erstatning er utilstrækkelig til at sikre dennes rettigheder).

Som beskrevet ovenfor, er det helt op til retten at afgøre, om der skal udstedes et foreløbigt forbud. Et forbud udstedes ikke automatisk, hvis de tre ovennævnte betingelser er opfyldt. Retten skal overveje, hvorvidt det er rimeligt og hensigtsmæssigt at udstede det ønskede forbud, på grundlag af alle de faktiske omstændigheder i sagen.

3 Beskrivelse af retsmidlene**3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?**

Retspraksis har vist, at aktivernes art/type ikke er noget, som kan begrænse rettens beføjelser. Aktivernes art kan imidlertid være relevant for rettens vurdering af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udstede forbuddet. Det er nemmere for sagsøgte at bevise, at denne risikerer at tabe penge på en bankkonto, end at bevise en risiko for overdragelse af fast ejendom.

3.2 Retsmidlernes virkning

Når retten udsteder et forbud, er den person, som forbuddet udstedes mod, juridisk forpligtet til at efterkomme det. Overtrædelse af et forbud udgør foragt for retten og er strafbart. Endvidere kan en person, som tilskynder til eller fremmer overtrædelse af et forbud, blive dømt for foragt for retten (artikel 42 i lov nr. 14 /1960 om domstolenes virke, med senere ændringer).

3.3 Retsmidlernes gyldighed

Et forbud udstedt af retten indeholder en klausul om, hvor længe det er gældende. Det er normalt gældende, indtil der afsiges endelig dom i hovedsagen, eller indtil det annulleres eller ændres af et senere forbud. Retten kan i sin endelige dom i hovedsagen angive en specifik klausul om, at forbuddet fortsat skal være gældende i en vis periode efter, at dommen er afsagt, for at fremme fuldbyrdelsen af denne dom.

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

En dom, hvor der udstedes et foreløbigt forbud, kan appelleres til højesteret. Et afslag på en anmodning om et foreløbigt forbud kan også appelleres. Højesteret har vide beføjelser til prøvelse af sagen. Den kan udstede et forbud, som domstolen i første instans gav afslag på, eller annullere eller ændre forbuddet fra den lavere ret. Det bør imidlertid bemærkes, at appelsagen ikke anses for at være en fornyet behandling af sagen. Dommen fra domstolen i første instans vil ikke blive omstødt, blot fordi højesteret har truffet et andet skøn i sagen. Højesteret vil kun gribe ind, hvis den finder, at domstolen i første instans har udøvet sit skøn *forkert*.

Sidste opdatering: 21/10/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.